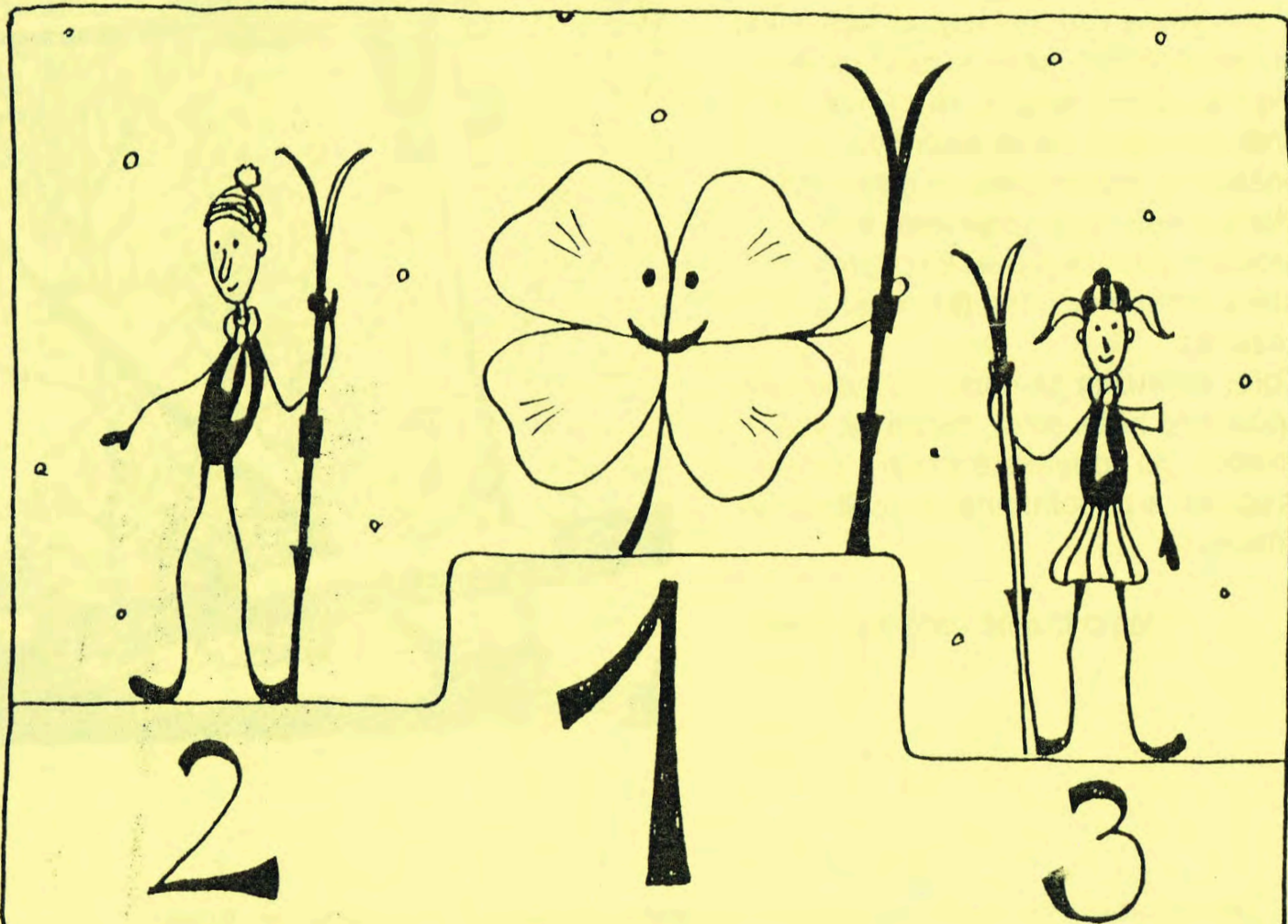

DETLCA

GLASILO RODU
ZELENE SREČE
ŽELEZNIKI

številka 2
marec 1998

ZDRAVO !

Pred vami je zopet nova Detelca, ki je prikukala na plan po novi veliki vsakoletni zimski akciji - zimovanju. Bilo je, kakor tudi prejšnja leta, uspešno, pestro in zanimivo, kar pa si boste lahko v tej številki prebrali sami, saj smo mu namenili kar precej prostora.

V branje pa vam ponujamo tudi nekaj drugih poročil z akcij, ki smo se jih med drugimi udeležili, ali izvedli, ter predvsem poučne in zanimive prispevke o skavtizmu in tabornikih. Manjkati pa ne sme seveda tudi problematika okolja ali Ekokotek, nekaj smeha in lahka taborniška križanka.

Torej pridružite se nam, (ne)taborniki spoznajte naše delo, hkrati pa vse vabimo, da sodelujete z nami, če ne drugače, s pripombami, pohvalami ali prispevki.

Prijetno branje vam želi Žuža

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi zimovanja : g. Juretu Lušini za odlično hrano, Krajevni skupnosti Martinj Vrh za gostoljubje, Civilni zaščiti, lekarni Železniki, blagovnici Loka, Plavalnemu bazenu Železniki, Kmetijski trgovini, trgovini na Trnju, trgovinam : Timijan, Matichek in Dolinca.

DETLCA - Glasilo rodu Zelene sreče, RZS
marec, 1998, št. 2

UREDNIK : Žuža
POMOČNIKI : ostali taborniki
NASLOV RZS : p.p. 39, Železniki

ZIMOVANJE

Vsi skupaj smo se zbrali,
da bi na zimovanje odpotovali.

Vsi smo upali da iz tega nekaj bo,
zato odhiteli v Martinj Vrh smo.

Z avtobusom smo se peljali,
nato pa peš jo mahnili.

Ko v šolo smo prispeli,
hitro smo se namestili.

Prvo noč nismo nič spali,
zato smo drugo noč kar pokapali.

Mislim, da vsem hitro je minil ta teden,
upam, da drugo leto vidimo se še in
preživimo še kak tak teden.

Lea Soklič

Tina Bonča

Tabornik je pripravljen pomagati. Je usposobljen in
pripravljen pomagati človeku v nesreči in pomagati doma.

LITERARNI POPOLDAN NA ZIMOVANJU

Že lani sem v kuhinji bivše OŠ v Martinj vrhu, kjer imamo zimovanje, odkrila zanimive lističe : ... Pridem ob 16-ih. Neža., Vrnem se ob 17-ih. Neža... Kdo je to? Pozanimala sem se in odkrila, da ni nihče drug kot pesnica, pisateljica, učiteljica Neža Maurer. Zakaj pa je ne bi letos povabili na zimovanje? In res. Napisala sem ji pismo in čakala na odgovor. Ali bo odpisala, ali ne? Seveda se je oglasila. Telefonirala mi je, bila je navdušena nad mojo idejo, saj je v Martinj vrhu preživela lepe tedne. Dogovorili sva se za datum. In...

V sredo, 25.2., sva s Teddyem drvela v Kranj po našo gostjo. Ko smo spet prispeli v Martinj vrh (po obvoznici, domačini so popravljali cesto), je bilo lepo, že pomladansko vreme. Res lepo vreme, v primerjavi z meglo v Kranju.

Po kosilu je Neža Maurer začela s svojim programom. Bilo je zanimivo, saj so v njenih pesmih nastopali naši taborniki in otroci iz Martinj vrha, ki smo jih ta dan povabili. Otroci, pa tudi mi, starejši, smo jo z navdušenjem poslušali in se do srca nasmejali njenim pristrčnim pesmicam. Tako nam je njen program kar prehitro minil, a s tem literarnega popoldneva še ni bilo konec. Eva, Hana in Vesna so nam zrecitirale dve pesmici, GBR pa so nas presenetile z odlično pripravljeno lutkovno predstavo Butalski policaj in Cefizelj.

Mislim, da smo vsi zimovajoči preživeli zanimiv in poučen popoldan, Neža Maurer pa nam je povedala, da smo prvi taborniki, ki smo jo povabili v goste. Lepo, ne?

Rikarda

24.2.98

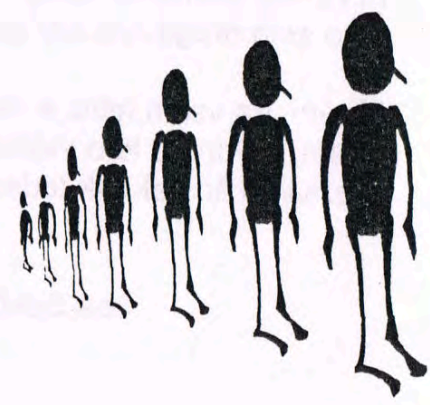
Zimovanje 1. dan

Včeraj, 23.2.1998, to je bil ponedeljek, smo se od 15 uri vkrcali na avtobus. Peljali smo se do mahadama, od tam naprej, pa smo šli peš - 90min hoje nas je res utrudilo in v dežju smo prisopihali do šole v Martini vrtu. Tam smo se potem namestili in se ize prar do dobra spoznali. Med večerjo, ko smo jedli hrenovke, so nam ocenili, kako imamo pospravljeno. Večerja je sledil kviz, katerega pa se nisimo šli do konca, zaradi nesodelovanja. Umirvanju je sledilo spanje, ki pa ga nekateri niso nič držali. Veliko se nas je izšlo do 3.30.

Katja K.

GBR POROČAJO

...

2. dan

Ilm, kako naj računem? No. Najprej smo bili ostali. (zaradi neprospane noči) Potem pa je mrazergodaj Teddy shtnail s tolovadbo. To rajtba so sledile olimpijske igre. (Leprar je nam Yid ušel!) Kmalu pa je bilo krasilo. To krasilo smo se začeli oblačiti za maškarado. Jaz sem bila belorn, Katja petelin, Romana gospod, Lea goba in Barbara dojenček. Zvečer je bil ples. Ker prejmo moč nismo spali smo kar hitro popadali v spanec.

Tina B.

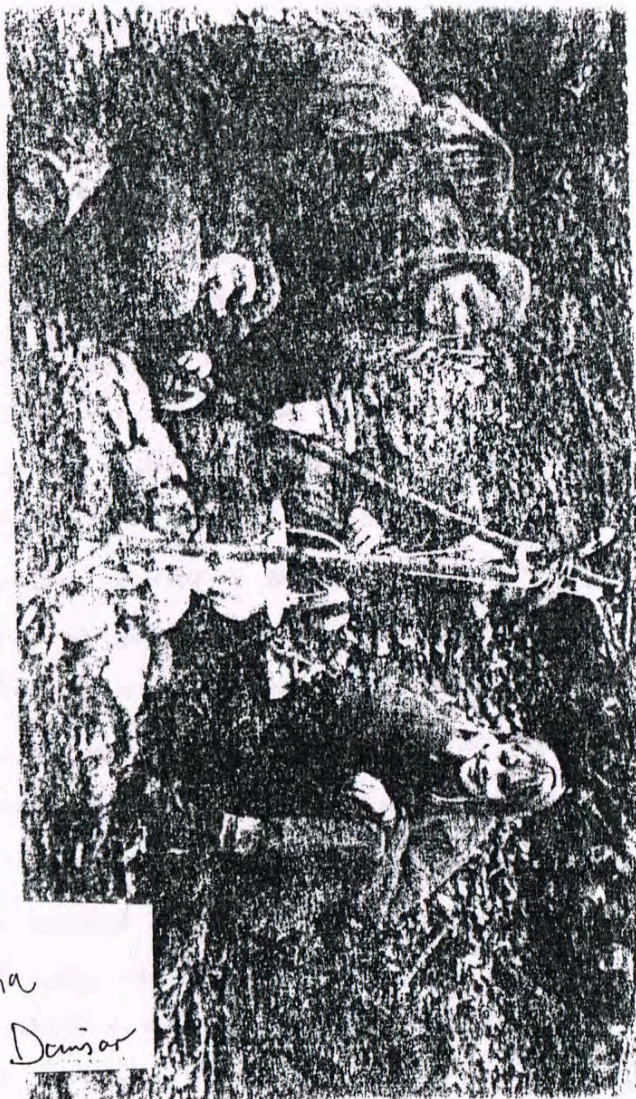
Kot vsak dan smo tudi danes vstali ob 7³⁰. Potem nas je Teddy „nagmal“ k telovadbi. Nato pa mmm so na mixah prinstale posode ter šlice in vsi smo se posedli za mize, da bi zajtrkovali. Sledil je počitek, bi pa ga je vsak od izbranih kakor je vedel in znal. Do, če povsem po pravici se me GBR-janke nismo prav nič dolgočasnile. Vzele smo blago, tkanje, iglo ter nite in pridno začele izdelovati lutke za igrice Butalski policaj in Gefizelj. Ura se je bližala dvanaajsti. Zabaj smo to uro čakali?! Zato ker smo ob dvanaajsti dočakali obiske Neže Maurer, ki nam je predstavila nekaj svojih pesmi, nato pa smo se še mi predstavili mijski bar smo xanjo pripravili med počitkom. Po borilu smo se odpravili proti Koprivniku. Če smo prišli na vrh? Ne. Nismo. Hodili smo kakšno uro nato pa ugotovili, da ni vredno hoditi do vrha, ker bi prej naša padla moč. Zato smo se ustavili na jami in se tam lovili, mejali, pogovarjali. Nato je bila večerja, potem pa je sledila oddaja RES JE RESTAW. Oddajo je vodila Miša Holč (Teddy), gosta pa sta bila Katja in Quik. Edino kar me je na oddaji motilo je bilo to, da je bila prekratka. Potem pa smo kmalu ~~zelo~~ zlezli v spalne vreče in zaspati.

Domana
Bajunčan

4. dan zimovanja

Zjutraj smo vstali ob 7³⁰. Z rogom nas je prebudil quick (vodnik). Vsi utrujeni smo prišli na telovadbo, ki jo je vodila Katja D. Po telovadbi smo imeli okusen zajtek, s katerim smo si zlozili do nra napadnili. Po zajtku smo se odpravili na postavljanje bivalov in ograj. Danes smo se z vodniki domenili, da si bomo sami skuhalo kavo. Res, zelo dobro nam je uspelo. Ubara, ki smo jo skuhalo je bila odlična. Po slastnem kosilu je sledil kratka počitka. Popoldne je naš vod. našel a gradnjo stranskega stolpa. Delo nam je s pomočjo vodnikov in drugih tabornikov dobro uspelo. Zvečer sta prišla dva bedesarja, ki sta prinesla ZDA. Polekale sta diapozitive in spregovorila nekaj besed o celotnem potovanju. Ušli 8^h, ko sta odšla smo imeli večerjo. Po večerji sta bila kot in prisega. Z našega voda se ni nihče krotiti pač pa sta dve članici (Romana P. in Lea G.) imeli prisego. Z velikim užitkom smo vsi to spremljali. Po krtu in prisegi pa je sledil zaslužni spanec.

Barbara

Denisar

Tabornik je zanesljiv. Z dejanji si pridobi zaupanje. Na njegovo čast se je mogoče zanesti.

J. 6. 1998

Tabornik je prijazen. Je prijazen z vsemi in prijatelj vsem tabornikom. Je prijatelj živali, ljubi naravo, jo spoznava in varuje.

PETEK, 27. 2. 98

Ho, prišel je zadnji dan. Vstali smo pozno, saj so tudi vodniki zaspali. Quick nas je zbudil šele z "rogom". Bčas smo se predramili iz spanca in odšli na kratko telovadbo. Zajtrk je bil zelo okusen. Nekateri so jedli južo, drugi pa so si privoščili pasteto. Nato je bil še zadnji zbor, na katerem smo si razkrile skrivne prijateljce. Do 11h smo pihali, pesnili in risali za molovo kronko, čas do odhoda pa so vsi vodni izkoristili za zabavanje pred šolo na travi in za pakiranje prtljage. Koilo je bilo okrog 1 h. Po kosilu smo imeli še nekaj časa. Ob 14³⁰ h nas je prišel iskat autobus in nas odpeljal v dolino.

Proživeli smo teden, ki se ga bodo mnogi z veseljem spominjali.

Lea Soklič

Tabornik je discipliniran. Poslušaj svoje starše, vodnika in
je zavestno discipliniran.

KRST

V četrtek zvečer je bil krst. Krstili so Uroša - Imka,
Lida - Ponca, Žiga - Tigra in Alenka - Čerocky.

Najprej so jih privezali na stražni stolp. Glavni
mučilec je bil Roman. Vsak, ki se je krstil, je imel
svojega zagovornika. Najprej je Roman spruševal Lida,
kot pozneje še vse druge. Nato je vse tiste, ki so se krstili
pomazal in jim v lasi stresel moko. Pa tudi vse, ki
smo gledali, je Roman obmetaval z moko. Tako smo
bili na koncu vsi zelo umazani.

Lene Rant
vod: Zajčki

PRI KRSTI

PRI KRSTI SO NAS POSOVALI Z MOKO.
KRSTILI SO SE SAMO ŠTIRJE.
BILO JIH JE GLIH PRAV, ZA
NA STRAŽEN STOLP.

NA STRAŽNEM STOLPU SO ŠTIRJE
KOLI. NA TISTE KOLE SO PRIVEZALI
TISTE, KI SE BO DO KRSTILI.

✓

Martiny vrh

KRST

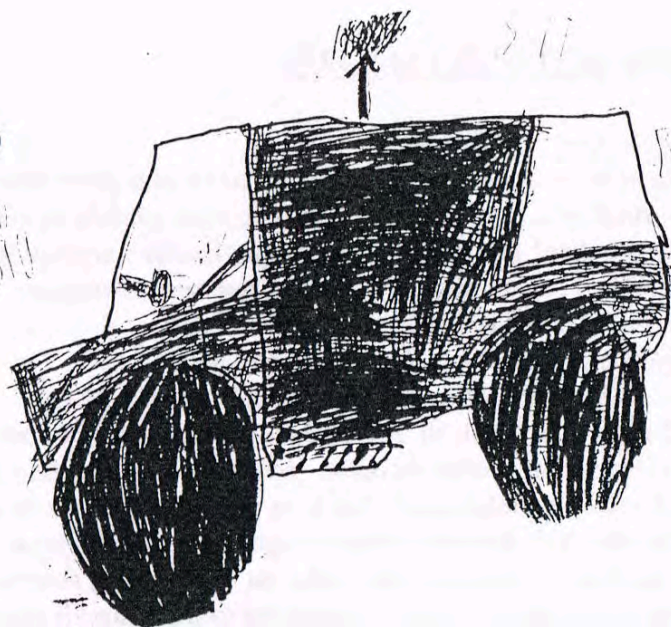
V ČETRTEK SMO IMELI KRST.

KRSTIL SEM SE V TABORNIŠKO
IME TIGER. POSOVALI SO NAS Z
MOKO ZATO SMO BILI ČISTO
BELI. DOBILI SMO TABORNIŠKE
RUTKE MLAJČI ROČE STAREJČI PA
ZELENE. VSE JE BIL ZELO
LEPO

Žiga
Krimosic

SID

PONEDELJEK

Imeli smo polne potovalke, ki so se nam čakale na avtobusni postaji. Končno se je pripeljal kombi s katerim smo se odpeljali v Martiny vrh. Poslovili smo se od staršev in odšli. Vožili smo približno 15 min, pa smo hodili več kot uro. Do smo prišli do šole smo bili zelo premočeni, saj je med potjo deževalo. Do smo prišli v šolo smo xakurili v pec, pripravili spalke in druge stvari. Potem smo imeli malico nekaj manjših xabar in večerjo. Po večerji smo se še malo xakabavali, ob 10.30. pa smo odšli spat. Kihče pa ni takoj xaspal. Ikoraj vsi smo xaspali zelo pozno. Čantje so bili zelo glasni in so ponoči morali ven na mraz. Do so odšli je v soli xavladal mir.

Vesna

vod: letecice
opice

PUSTNI TOREK

Po neprespani noči, smo se dopoldne odpravili v gozd, kjer smo nabrali storže, veje, ..., da bi izdelali pustne maske. In res. Po kosilu je sledil počitek, potem pa smo odšli na travnik blizu šole, s seboj pa vzeli vse potrebne pripomočke za izdelavo pustnih šem. Kristino smo oblekli v čarovnico, Tino v dojenčka, Evo v duha, Žiga v klovna, Sida v indijanca in vodnico Alenko v delavca. To nam je vzelo kar precej časa, vendar smo vseeno odšli na kratek sprehod na sosednji travnik. Komaj smo čakali kdaj bo večerja, saj smo bili že lačni, še bolj pa smo se veselili večernega plesa v maskah.

Eva Tolar, Kristina Lotrič, Tina Leben
vod Bolhe

Zabavna sredo

V sredo smo se kar zabavali. Imeli smo oddajo Res je Resman! in na obisk je prišla Neža Maurer. Povedala je nekaj pesmic, potem pa smo še mi njo presenetili s pesmicami in z Vesno sva ji naredile košarico z bonboni. Po štiri ali pet bonbonov sva zavili v zavijalni papir in oblikovali velike bonbone. Nato so še GBR zaigrale igro Butalski policaj in razbojnik Cefizelj. Ko je Neža odšla, smo imeli še Res je Resman!. Gosta sta bila Katja in Quick. Izvedeli smo veliko zanimivega.

Da je Katja : - včasih s prijateljico lovila dva fanta, ki sta morala biti naj prijatelja, sošolca in enako stara,

- da se je z vozičkom peljala po hribu in se zaletela v šolski zid...

Da je Quick : - rad hodil na koncerte, ko pa se je znašel na koncertu Vilija Resnika, je resno protestiral,

- da v spanju škriplje z zobmi,

- da je čaj pripeljal na Jamnik namesto na Mohorja ...

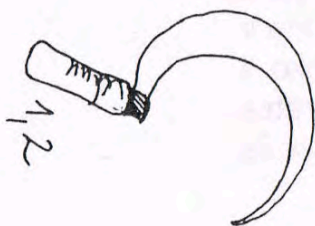
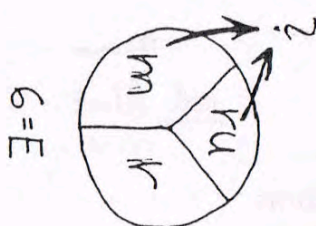
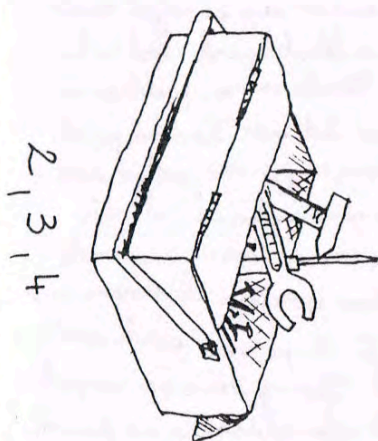
Zmagala je druga skupina, tretja in prva pa sta bili na drugem mestu. Z Vesno sva bili v tretji skupini. Ko je bilo konec oddaje Res je Resman!, smo šli v spalke in zaspali. Ta dan je bil naporen, ampak zanimiv.

Hana Žitnik

vod Leteče opice

REBUS

INTERVJU S PESNICO NEŽO MAURER

☺ Kje in kako ste preživljali otroška leta?

→ Svoja otroška leta sem preživela zelo na samoti, v hribu pod goro Oljko v Savinjski dolini. Imeli smo zelo majhno hiško, dve kozi, prašiča in mačko. V OŠ sem hodila uro daleč peš. Ko pa sem po vojni hodila v srednjo šolo, sem najprej prehodila 4 km do postaje, potem pa sem se z avtobusom peljala do Žalca. Nazaj pa 12 km peš. Vendar pa se zdrži.

☺ Ali se spominjate kakšnega veselega dogodka iz otroštva?

→ V otroštvu sem ves prosti čas preživela poleti na paši, pozimi pa na sankanju. Nekoč pa smo se hoteli iti drsat, pa mi mama ni pustila obuti čevljev. Zato sem obula stare coklje in odšla. Vendar pa so otroci kmalu ugotovili, da se iz cokelj nenehno pada, ker ti ne oprimejo pete. Pa so mi rekli, da se gremo raje igro, kako se rešuje nekoga, ki je skoraj zmrznil. Privezali so me na sanke in mene je tako zeblo, da bi res skoraj zmrznila. Takrat sem prišla domov čisto prezeblja in stari ata so mi odstopili svojo posteljo, da sem lahko zlezla na toplo in se počasi ogrela.

☺ Kako vam je šlo v šoli? Ste bili odličnakinja?

→ Da, v šoli sem bila odlična. Pa se ne spomnim, da bi se v OŠ kaj posebej učila. Vendar pa sem zelo rada hodila v šolo. Takrat ni bilo radia ali televizije in tako si v šoli vsak dan izvedel kaj novega, jaz sem si pa zelo lahko zapomnila. In ko sem prvič dobila spričevalo, sploh nisem znala prebrati, kakšna sem bila, ker je učiteljica tako grdo napisala.

☺ In kateri predmet vam je bil najbolj všeč?

→ Takrat telovadbe nismo imeli. Vem, da sem imela zelo rada risanje, za slovenski jezik pa se ne spomnim, ker se mi je zdel zelo preprost. Tu se mi je zdelo, da največ znam. Vendar pa sem nekoč v nižji gimnaziji (današnji sedmi razred) dobila spis, pod katerim je pisalo D. Ko sem vprašala učitelja, kaj to pomeni, mi je povedal, da je to dobro 3. Potem sem mu rekla, da je to nemogoče in da jaz lahko pišem le odlično 5. Takrat se je učitelj nasmejal in mi rekel, naj se drugič bolj potrudim.

☺ Ali imate brata ali sestro?

→ Pravega brata ali sestre nimam, imam pa 4 polsestre. Tako nas je 5 deklet.

☺ Kdaj ste začeli pisati pesmi?

→ Pisati sem začela precej pozno, saj je moja prva pesem izšla ko sem imela že 27 let.

☺ Kje dobite navdih za vaše pesmi?

→ Danes ste slišali, pa tudi videli, nekaj mojih otroških pesmi, za katere sem dobila navdih v naravi okrog sebe. Jaz zelo rada živim v naravi, rada imam drevje, vse živali, gozd pa je moj najboljši prijatelj. Tudi rojena sem bila bolj na samoti. Moj drugi navdih pa so otroci. In jaz kot otrok - meni se zdi, da sem še zdaj včasih malce otročja. Tako nastajajo pesmi za vas, otroke. Pesem za odrasle pa nastane takrat, ko na papir zapišem svoja čustva.

☺ Ali pišete pesmi tudi po naročilu?

→ Čisto po naročilu jih pravzaprav ne znam. Če mi kdo reče naj kaj napišem, se najprej vprašam, če tudi jaz čutim tako o tej stvari. Tako me je tudi taborniški rod iz Metlike prosil, če bi jim napisala himno. Takrat sem morala veliko hoditi okrog tabornikov in se v to življenje vživeti, da sem potem lahko napisala tako pesem.

☺ Koliko pesmi ste že napisali?

→ Napisala sem okrog 1000 pesmi za otroke in približno 1500 pesmi za odrasle. Ravno tu v Martinju Vrhu sem pripravljala svojo zadnjo zbirko, ki je izšla lani in ima naslov 'Metulj na snegu'. Tu zbirka sicer ni nastajala, sem jo pa tu prepisovala, popravljala in urejala.

☺ Ali lažje napišete pesem za otroke ali odrasle?

→ Pišem tisto, kar v tistem trenutku sem. Jaz sem imela 10 let, ko se je začela vojna. Takrat smo bili vsi otroci zelo zaskrbljeni in prestrašeni. Če si pa zaskrbljen, pa prenehaš biti otrok. Kasneje, ko sem že sama učila v šoli, pa se je znova prebudil otrok v meni in ta otrok je še danes živ - včasih kaj doživljam čisto otroško. In tako jaz čisto vzporedno pišem za odrasle in za otroke. Ne bi mogla reči, katere pesmi pišem rajši. Mogoče maloraje pišem pesmi za otroke, ker so ponavadi bolj vesele.

☺ Vas je kdaj mikalo, da bi bili po poklicu kaj drugega kot pesnica?

→ Pesniškega poklica pri nas sploh ne priznavajo. S pisanjem pesmi se skoraj ne da preživeti, zato sem se jaz preživljala kot učiteljica, kasneje kot profesorica, po končanih dodatnih izpitih pa sem postala novinarka - to je tudi moj osnovni poklic. Zelo rada bi bila tudi slikarka, vendar pa me roke ne ubogajo.

☺ Ali ste vi dali hčerki zamisel o klovnesi kot poklicu?

→ Ne. Pri nas doma smo imeli vsi zelo radi cirkus in smo si ogledali skoraj vsako cirkuško predstavo. In kadar je bilo pri hiši veselo, smo rekli: "Joj, kakšen cirkus!". In tako je Eva rekla, da se ji je zdelo, da je cirkus vse, kar je veselo. Že ko je imela kake 4 leta in sva šli nekoč sami v cirkus, je tam pokazala neko dekle, ki je hodilo po vrvi, in rekla, da bo to počela ona, ko bo velika. Po končani OŠ je odšla v pomorsko šolo, dokler ni prišel v Ljubljano ruski cirkus. Takrat je pri njih pobrala vse podatke in jeseni je bila že v Moskvi.

☺ Lepo se vam zahvaljujemo za ta kratek pogovor.

Črna klet

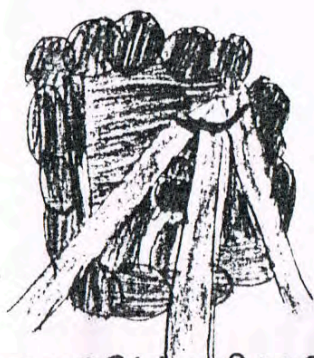
V sredo zvečer sva s Cenetom hotela v klet. Prepričala sva Jacka, z zavezanimi nogami, da naju pelje v klet. Šli smo s Cenetovo svetilko, katero je držal Jack. Jack je padel po stopnicah, svetilka pa je padla daleč v klet. Šel sem po drugo svetilko. V kleti je bilo strašno. Svetilka je ležala na drugem koncu kleti. Predno je Jack pobral svetilko, sva s Cenetom odprla betonski pokrov, ki pa je skoraj padel v rov. Med tem so mi po roki lezli pajki. Jack je ostal v kleti, s Cenetom pa sva šla v rov. V njem ni bilo strašno, a pajkov veliko. Kar hitro sva prišla iz rova. V klet bi s Cenetom še šla, v rov pa še rajši.

Tomaž Frakelj

vod. ZAJCI

Tabornik je pogumen. Pripravljen se je soočiti z nevarnosjo, govoriti resnico in se boriti zanjo.

OGNIŠE

TAPRU SMO SKOPALI LJUKNUO.
POTEM SMO OKROG DALI KAMENJE,
IN NAREDILI PIRAMIDO.
POTEM SMO DALI SKLEDO
IN SMO PRIŽGALI OGENJ.
IN SMO POČAKALI DA SE JE SKUHALO.

TINA LEBEN

Vrste ležišč

→ iz smrečja

→ iz vej listancev, snaga proti insektom

→ seno → najboljše
odnalo za ležišče

→ slamnjača

NARAVNA

→ podlaga
→ armafleks

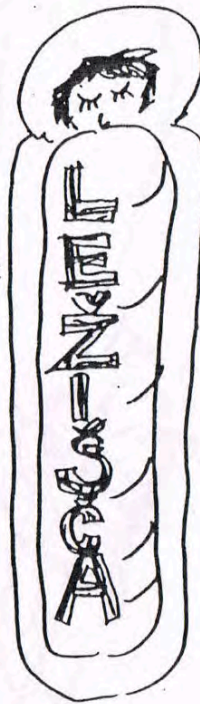
→ penina guma

→ stiropor

→ zračna blazina

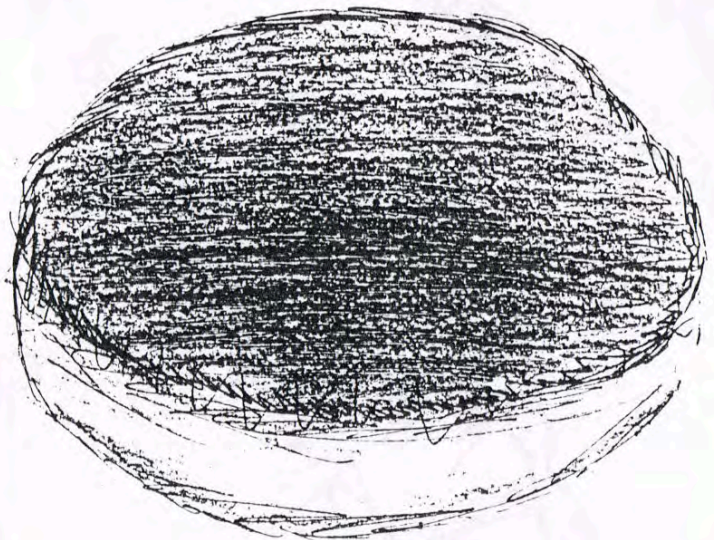
UMETNA

NARAVNA RES JE, PERJE, KRZNO
TRAVA, SEJO, SLAMA
PODLAGA LISTJE, MAH
VEJICE, DRACEJE
KAMENJE

Alma & Nina, Jane

Tabornik živi zdravo. Utrjuje svoje telo, se odreka slabim in škodljivim navadam, zlasti alkoholu, kajenju in mamilom.

To je prvi kruh iz pekarnice Martinih Urh, peklili so ga mešeni peki, zato je bil raven in podoben krofu, a je bil resno užuten.

- Gor Lalković

↓ KOLIBRI

↓ 2 4 5 1 3 6 7 8

Yrste bivaaku

→ zavetise ob steni

Strilina

stresni divak - stemenstki

→ ob rastocem drevesu ogrodje

~~Koj je zasilnik alište x1?~~

zasilno prebiv
aliscē

ostaining bivaak 2
ob pitni H₂O

27
0

A hand-drawn sketch of a mechanical assembly, possibly a pump or valve. It features a central vertical shaft with several components labeled with letters and numbers. At the top, there's a component labeled 'C'. Below it, a horizontal pipe or arm is labeled 'A'. A vertical pipe or arm is labeled 'B'. At the bottom, there's a component labeled 'D'. The sketch is drawn with simple lines and includes some shading to indicate depth.

divak 2

Letos so območno srečanje MČ organizirali škofjeloški taborniki (Rod svobodnega kamnitnika). Srečanja smo se udeležili tudi iz našega rodu, sicer v majhnem številu, a vendar. (in lajši del veda četki, ved in njihova vednina).

Po "naporni" in "dolgotrajni" vožnji smo prispeli v škofjo loko, kjer smo se kar takoj odpravili, na grad, kjer je bil start. Po uradnih zadevah (prijava...) smo izžrebali vsak po en listek, na katerih so bila imena živali, katere naj bi predstavljali. Z opovašanjem teh živali smo se živali ene "družine" poskali med seboj in tako so nastali vodi.

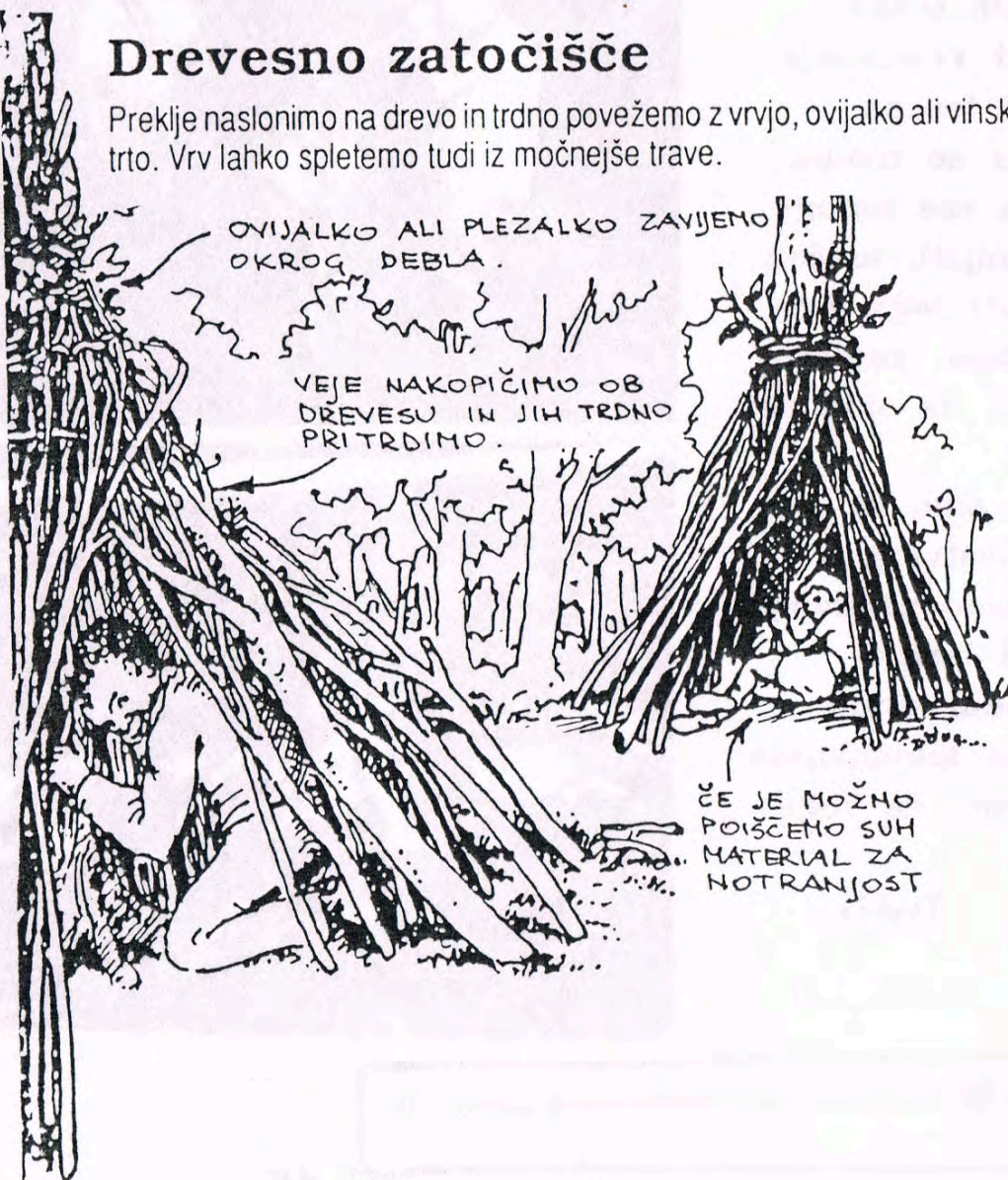
V roke smo dobili načrte mesta in "boj" se je začel. Na načrtu mesta škofja loka so bili poleg običajnih stvari označena še mesta, kjer so bile delavnice. Vsega skupaj je bilo kakih 8 delavnic, na katerih smo se sladkali s palačinkami, sestavljali stripe, hodili s hoduljami, kiparili, risali, iz smeti sestavili mesto, peli in igrali na instrumente (katere smo navedili doma), zaigrali lutkovno predstavo, obiskali muzej in odkrivali znamenitosti mesta. Da je bilo vse še bolj zanimivo, smo morali delati prehoditi v tišini, del naskrivaj, del poti nas hoduljati...

Preživeli smo lep dan, saj so se "loccini" zavezali.

Tinka

Drevesno zatočišče

Preklje naslonimo na drevo in trdno povežemo z vrvjo, ovijalko ali vinsko trto. Vrv lahko spletemo tudi iz močnejše trave.

Tabornik je plemenit. Je plemenit do vseh, zlasti do otrok, starih in bolnih ter pomoči potrebnih ljudi.

ROT 97

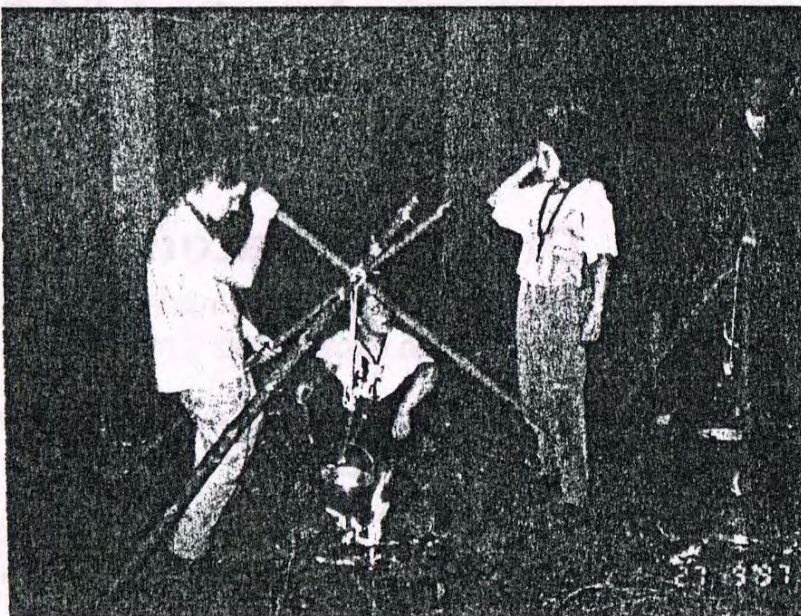
26.-- 28.9.1997 NOVO MESTO

Letošnjega ROT-a,

Republiškega orientacijskega tekmovanja, sta se udeležili kar dve ekipi iz našega rodu. Večinoma smo bili prvič na takem tekmovanju. O poteku tekmovanja nismo veliko vedeli, zato kakšnih velikih ciljev nismo imeli. Če pridemo do cilja, smo zmagovalci, smo govorili pred štartom. Ampak na progi smo (vsaj NA-TURISTI) ugotovili, da je orientiranje za nas še najlažja stvar. Večje preglavice so nam delale druge stvari, kot vrisovanje KT, kroki, profil terena in druge. Vendar se nismo dali, ampak smo vse naloge opravili po najboljših močeh oz. znanju. Zaradi tega smo izgubili veliko časa, ampak lahko pa rečemo, da smo se res potrudili.

Po pričakovanju smo se uvrstili na rep lestvice, s čimer pa smo čisto zadovoljni, saj smo presegli lastna pričakovanja. Sedaj vemo, kako zgleda tako tekmovanje in naslednjič bomo že bolje pripravljeni.

Teddy

Tabornik je vedoželjen. Se uči in pridobiva nova znanja. Je prizadeven v šoli.

ORIENTACIJA ZA GG

V soboto 29.11. 1997, smo organizirali rodovo orientacijo, z zborom pred OŠ Železniki. Sodelovale so štiri ekipe : Beli volkovi, GBR, Muhce od jabčka in Žužina banda. Vabljeni so bili tudi katoliški skavti, a se zaradi obveznosti orientacije niso mogli udeležiti.

Prvo preizkušnjo so tekmovalci prestali že pred štartom, saj so morali po navodilih na karto sami vrisati kontrolne točke (KT). Do prve KT so hodili po opisu poti, od OŠ do Ovčje vasi, kjer so na karto vrisali svoje stojišče. V Smolevi na "Ranču" je bila druga KT, kjer so preizkusili svoje znanje o poznavanju prve pomoči. Pot je vodila do Ojstrega vrha, kjer so risali skico terena in naprej po makadamski ter gozdni poti do naslednje KT na Miklavški gori. Tu so odgovarjali na vprašanja o naravi, ter opravili pregled obvezne opreme. Navzdol po Studenski grapi so prispeli do pete KT ter se preizkusili v ocenjevanju razdalj in višin. Po opravljeni nalogi so se podali proti cilju, proti OŠ Železniki.

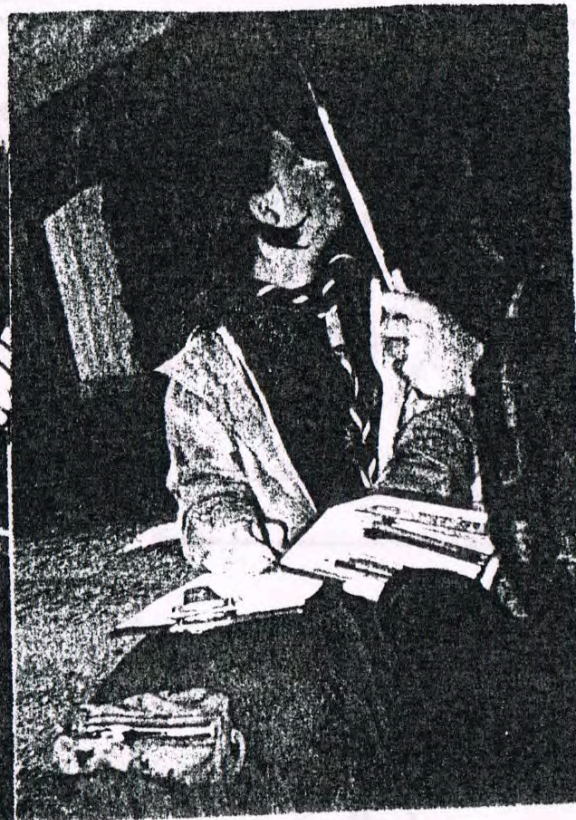
Prvo ekipo smo dočakali na cilju po treh urah in pol.

Orientacija je sicer potekala v deževnem vremenu, vendar so se na začetku malo bolj kisli obrazi na cilj vrnili zadovoljni in veseli, po prestali prijetni preizkušnji.

Z orientacijo smo si pridobili še eno pozitivno izkušnjo več, poskušali bomo na tem graditi in kakšno tako ali podobno preizkušnjo ponoviti.

Tabornik je varčen. Varčuje, skrbi za svojo in skupno opremo in ne uničuje tuje lastnine.

Quick

ZGODBA O SKAVTSTVU

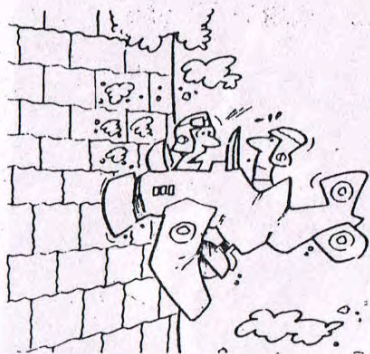
Bi-Pi in prvi skavtski tabor

- In sedaj bomo zaprli luknjico v modrostnem zobu!

- V drugem polčasu bo pa veter naš zaveznik!

- Saj sem ti rekel, da je težko prebiti zvočni zid!

Robert Baden Powell je bil najprej angleški general, kasneje pa oče skavtskega gibanja in velik mirovnik. Ljudje so mu nadelali različne vzdevke, a sam je imel najraje najbolj preprostega: B. P. oziroma Bi-Pi. Tako so ga klicali skavti.

Baden Powell se je rodil v bogatem delu Londona. Ker mu je oče umrl že v rosnih letih, je bila za Roberta toliko pomembnejša mamina vzgoja. Dala mu je občutek za viteško plemenitost in odgovornost. Kasneje je nanj zelo vplival dedek, kartograf in astronom. V vnuku je opazil svoj lastni pustolovski duh, ljubezen do narave in hrepenenje po daljnih deželah. Vodil ga je v parke, kjer je Robert z upodabljanjem živali razvijal svoj risarski talent, pa tudi v umazne in siromašne londonske predele, kjer je v Robertu rasel čut za socialno pravičnost. Kot mladenič se je Robert odločil, da postane poklicni vojak. Služil je v Indiji in na drugih koncih britanskega imperija, največjo vojaško slavo pa si je pridobil v južni Afriki. Tam je pol leta branil in tudi dokončno obranil mesto Mafeking, pa čeprav je imel na voljo desetkrat manj vojakov kot Buri, beli južnoafričani, ki so Mafeking oblegali.

Toda v Mafekingu se je zgodilo še nekaj bolj prelomnega. Za pomoč pri obrambi mesta je Bi-Pi uporabil mlade fante in bil navdušen nad tem, kako odgovorni, iznajdljivi in pogumni so - če jim pustiš proste roke za samostojne rešitve! Izhajajoč iz Setonovega gozdovništva in svojih vojaških izkušenj je Bi-Pi sklenil napisati knjigo Skavtstvo za dečke. Še prej pa je hotel svoje ideje tudi praktično preizkusiti ...

Prvi skavtski tabor

Bi-Pi je poleti 1907 s pomočjo mladinskega kluba *Fantovska brigada* zbral skupaj 22 fantov iz različnih družbenih slojev, tako sinove vzvišenih konjeniških častnikov, konjskih rejnikov in milijonarjev, kakor tudi sinove preprostih delavcev. Če povemo drugače, fantje so prihajali iz najbogatejšega in najrevnejšega predela Londona, nekateri iz Etona, drugi iz East Enda.

Vso to pisano družino je Bi-Pi popeljal do angleškega pristaniškega mesta Poole, od tam pa na bližnji otok Brownsea, ki je pripadal grofiji Dorset.

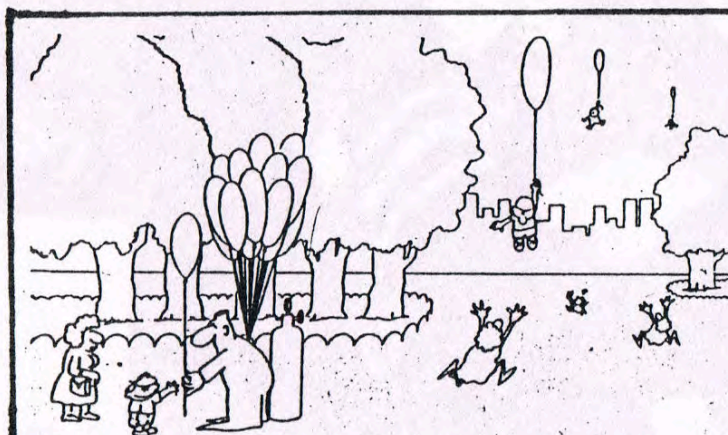
Na otočku so postavili šotore in pripravili vse potrebno za poskusno taborjenje. To je potekalo dvanajst dni, od 29. julija do 9. avgusta 1907. Že prej so si iz vojaškega muzeja priskrbeli staro zasto-

vo Mafekinga. Po sedmih letih prašenja je dossegla že zgodovinsko vrednost, zato so jo fantje še ponosneje izobesili na jamboru v sredi šotorišča.

Seveda taboreči niso nosili nikakršnih krojev. Nekateri so imeli oblečene dolge, drugi kratke hlače in morda še kdo kravato.

Taborni prostor resda ni bil ravno idealen, vendar se je v bližini nahajal

Tabornik je vever. Je vesel, nasmejan in tudi težave premaguje z dobro voljo.

- Brez besed

širen gozd, kot nalašč za skavtske igre. In vsako jutro je prve skavte, če jim smemo že tako reči, zbudil glas *kudu* roga, katerega je Bi-Pi uplenil na pohodu proti Matabelom. Beseda *kudu* izvira iz afriških savanskih ljudstev in pomeni neko tam živečo vrsto antilope.

Vsako noč je na en vod prišla vrsta za stražo. Fantje so vzeli merico moke, mesa, zelenjave in čaja ter se odpravili bivakirati na dogovorjeno mesto. Vsakdo je imel s seboj še svoj zimski plašč, odejo, posodo za kuhanje in nekaj vžigalic.

Ob prihodu na stražno mesto so skavti zanetili ogenj, si skuhalo večerjo, postavili zatočišče in pričeli s stražo. Medtem pa so se jim Bi-Pi in vodniki preostalih vodov skušali čim bolj neopaženo približati. Straženje se je nadaljevalo do enajstih ponoči, nakar so fantje, utrujeni od napornega dneva, kar padali na zasilna ležišča, ki so si jih seveda sami postlali.

Taborni program je bil sila zanimiv. Za boljšo predstavo navedimo kak primer, recimo vajo v opazovanju in sledenju: Zvečer so taboreči ob ognju spoznali nekaj zanimivih priložnosti, kadar utegne koristiti sposobnost branja sledi. Naslednje jutro so se fantje z odtiskavanjem podplatov v mehka tla naučili, kako brati sledi in razbrati njihov pomen.

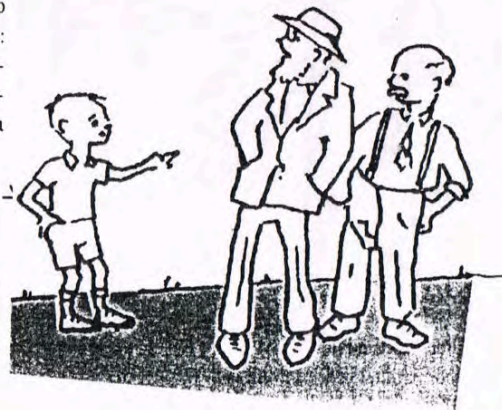
GOZDOVNIK
št. 2 97 ↗

Popoldne pa je prišla na vrsto igra, na primer *lov na jelen*. Nekdo izmed fantov je kot 'jelen' zapustil tabor, s pol du-cata teniških žogic v torbi. Dvajset minut kasneje so za njim po sledeh odšli štirje 'lovci', vsak s svojo teniško žogico. Ko je 'jelen' prešel dva ali tri kilometre, se je skril in skušal iznena-diti zasledovalce. Kogar je zadel z žogico, je štel za mrtvega. Kaipada je veljalo tudi obratno: 'jelen' je padel, če so ga zdele tri teniške žogice!

Kljub napetemu urniku prvi skavtski tabor ni minil brez zabavnih ne-zgod, ki so se med skavti do današnjega dne že povsem udomačile. Nekoč je Bi-Pi ob zasledovanju nekega voda pozabil upoštevati enega najvažnejših ogledniških napotkov, namreč opazovanje navzgor.

Posledica? Ujel ga je njegov lastni nečak Donald, ki se je potuhnil naravnost v krošnjo! Drugikrat so na domu Van Raalteja, lastnika otočka Brownsea, priredili zabavo. Nekoliko razgret moški del gostov se je odločil presenetiti taboreče z nenadnim obiskom. Toda niso prišli daleč, že sta iz kritja skočila dva od skavtov in jih 'aretirala'. Ujetnike sta ponosno odvedla v tabor in jih izpustila šele, ko so plačali primerno od-kupnino!

Kdor je imel kdajkoli priložnost slišati Bi-Pija, ko je pripovedoval o taboru na otočku Brownsea, se je lahko prepričal, da se ta prvi skavtski tabor ni v ničemer bistvenem razlikoval od taborov, kakršne poznamo danes. "Fantovsko pleme," je pripovedoval Bi-Pi, "je bilo razdeljeno na vode po pet oseb: Volkove, Bike, Čaplje in Krokarje; najstarejši v vsakem vodu je prevzel vlogo vodnika. Skrivnost našega uspeha se je skrivala ravno v razporejenosti v majhne skupine. Sleherni vodnik je prevzel polno odgovornost za vodenje članov svojega voda,

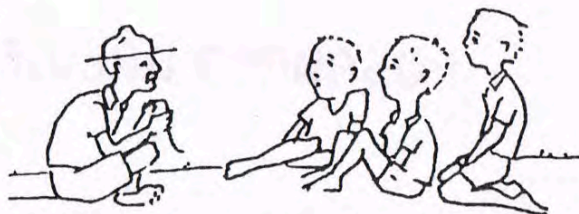

in sicer za čas celotnega taborjenja. Vod je pomenil zaokrože-no enoto pri učenju, delu in igri. Fantje so se pri svoji časti ob-vezali, da bodo izpeljali, kar jim bo naročeno. Ob tem sta se prebudili njihova odgovornost in zdrava tekmovalnost. Dan za dnem je za vso četo potekala dobra, celovita vzgoja in tako so fantje neprenehoma napredovali v skavtskih vrlinah."

Seveda se Bi-Pi ni mogel niti želel odpovedati občutku pripadnosti. V velik napredek si je štel, če so mu fantje pristo-voljno sledili, brez prisile in kazni. Pri vodenju se je opiral iz-ključno na svojo prepričevalno moč, svoj zgled in svojo osebnost. Na isti način so uspešno postopali tudi kasnejši skavtski voditelji, čeprav se njihov samih ni držal sij legendarnega gene-rala.

Kakorkoli že, slava, ki si jo je pridobil v vojni in kot pri-padnik oficirskega stanu, je Bi-Piju koristila tudi pri skavts-tvu, mirovni mladinski vzgoji, ki ni slojni pripadnosti name-noma pripisovala nikakršnega pomena. Po vsej Angliji se je namreč govorilo o tem, kako je junak Mafekinga postavil mladinski tabor, kjer se je vzgoja vršila brez vsake prisile.

Vendar niso vsi ljudje stali na njegovi strani. Kako more ministrov sin skupaj s sinom vratarja živeti v istem taborišču

in jesti klobasico, spečeno na isti žerjavici, so se spraševali prepričani snobi. Na srečo jih je bila le peščica, medtem ko je preostala večina ljudstva na Otoku nad Bi-Pijevo novo obliko vzgoje kazala neprikrito navdušenje.

Besedilo je povzeto po knjižici Bi-Pi, ki jo je spisal kato-liški skaut Vsevedi Jastrebn (Miba Černetič) in v kateri lahko o življenju in delu Baden Powella izveste še veliko več.

Ilustracije: Pipc

ONESNAŽEN ZRAK

Če zmešaš kisik,
dušik, saje, dim in
izpušne pline,
dobiš običajen
mestni zrak.

SL

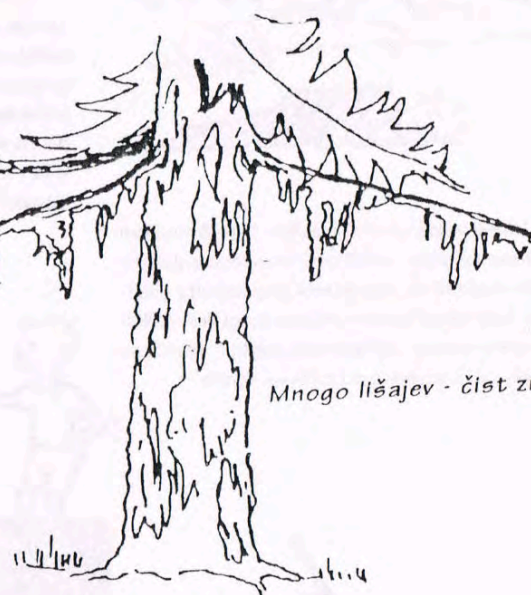
Náš zrak ni zbiralnik nesnage
Marsikdo misli, da se je mogoče naj-
ceneje znebiti smeti ter industrijskih in
gospodinjstvih plinov, če jih spusti v zrak.
Toda veter odnese onesnažen zrak
drugam in ne izgine kar tako.

Lišaj kot indikator

Nič lišajev - onesnažen zrak

Mnogo lišajev - čist zrak

POSADIMO DREVJE, GRMOVJA IN POSEJMO TRAVO

**BREZ RASTLIN - NI KISIKA
IN BREZ KISIKA - NI ŽIVLJENJA**

**ZELENE RASTLINE SO NAŠE EDINE
PROIZVAJALKE KISIKA**

Rastline

- vsrkavajo ogljikov dioksid,
- sproščajo kisik,
- odstranjujejo prah,
- vzdržujejo temperaturo,
- zmanjšujejo hrup,
- pomenijo življenjski prostor divjim živalim,
- preprečujejo erozijo,
- zadržujejo vlogo v zemlji in stabilizirajo količino vode na površini,
- naredijo sosesčino prijetnejšo za življenje,
- povečujejo vrednost zemljišča.

KO POSTANEŠ PRAVI TABORNIK

Taborniška prisega se glasi takole:

*"Pri svoji časti obljubljam,
da bom zvest domovini,
da bom sprejel Duhovno resničnost, jo razvijal
in živel v skladu s taborniškimi zakoni."*

In kaj pomenijo besede iz prisega?

PRI SVOJI ČASTI OBLJUBLJAM - To pomeni, da daješ častno besedo.
Če boš svojo obljubo prelomil, bi te moralo biti sram.

DA BOM ZVEST DOMOVINI - Domovina je vse, kar te obdaja. Tvoja družina, tvoji prijatelji, dom, najljubša igrača, košato drevo v parku. Tvoja domovina je Slovenija, toda tvoja domovina je tudi cel svet. Svoji domovini moramo biti zvesti tako, da jo imamo radi, da jo spoštujemo in varujemo.

DA BOM SPREJEL DUHOVNO RESNIČNOST, JO RAZVIJAL - Duhovna resničnost je nekaj, kar boš čutil vedno bolj, dlje ko boš tabornik. Med prijatelji, ob žarečem tabornem ognju, v tišini zelenega gozda in povsod drugod na svetu boš čutil, kaj je prav. Prav je, da razmišljaš o tem, kar počneš. Prav je, da si dober in da se trudiš biti boljši. Prav je, da si na strani dobrega.

Dobro je močnejše od zla. Ne samo v pravljičah, vedno. Mati Narava, Bog, Duhovna resničnost - vse to so sile dobrega, ki so s tabo in te varujejo.

IN ŽIVEL V SKLADU S TABORNIŠKIMI ZAKONI - Medvedki in čebelice imamo tri zakone. Govorijo nam, da moramo spoštovati ljudi in naravo, da moramo biti dobri prijatelji in prizadevni taborniki. Naših zakonov se moramo držati. Starejši taborniki imajo kar 12 zakonov. Prebereš si jih lahko na zadnji strani svoje taborniške izkaznice.

Tabornik je zvest. Zvest je svojim tovarišem, vodniku, staršem in domovini.

SKAVTSKI POZDRAV

Ob prisegi taborniki (in vsi drugi skavti na svetu) dvignemo desno roko k desni rami in prste na roki oblikujemo v skavtski pozdrav.

Trije stegnjeni prsti pomenijo to, kar obljublamo v prisegi:

- Da se bomo trudili biti čim boljši (temu odrasli rečejo 'dolžnost do sebe').
- Da bomo imeli radi vse ljudi, svet in naravo ('dolžnost do drugih').
- Da bomo sprejeli in razvijali Duhovno resničnost ('dolžnost do duhovnosti, Boga, Narave').

Palec čez skrčeni mezinček pomeni, da močnejši ščiti šibkejšega, starejši mlajšega. Kakor medvedek skrbi za murnčka, tako gozdovnica skrbi za medvedka. Tabornik vedno pomaga drugim.

Ker ob skavtskem pozdravu drugim kažemo odprto dlan, s tem povemo, da ravnamo tako, kot v resnici mislimo in čutimo. Taborniki smo odkritosrčni.

Prisego je razložil Malus, pri tem pa mu je pomagal Milko. Tabornika je narisal Šeki.

Skavti in taborniki

Ali so v Sloveniji skavti in taborniki? Ali so skavti in katoliški skavti eno in isto? Ali se angleška beseda "scout" prevaja v slovenskega skavta ali tabornika? Kdo smo mi - skavti ali taborniki? To so vprašanja, ki se občasno pojavljajo v naši organizaciji in so letos polni precej razburkala taborniške kroge. S priložnim razmislijanjem bi rad pomagal k razjasnitvi tega vprašanja. Obezem naj bo ta sestavek tudi odgovor na pismo Gorazda Tilenčarja pod naslovom Slovenski skavti odgovorili na Nizozemsko, objavljeno v Delu po odločdu naše odprave na svetovni jamborec.

Začel bom z vprašanjem, ali ima beseda skavt domovinsko pravico v Sloveniji? Ko se pogovarjamo o naši zgodovini, se srečamo z začetki gibanja in govorimo o gozdovnistvu in skavstvu ter njegovih ustanovitvah. Govorimo o razlikah in podobnostih, ki so obstale pred 2. svetovno vojno, in o nastanku taborniške organizacije, ki so jo ustanovili predvojni skavti in gozdovniki. Tudi razstava Skavti in gozdovniki na Slovencem nam je to zavest o naših koreninah še poglobila. Ko smo se pogovarjali o podobnih organizacijah v svetu, smo vedno govorili o skavtskih in gozdovniških organizacijah. Beseda skavt je torej v Sloveniji obstajala in je pomenila človeka, ki je pripadnik organizacije, katere ustanovitelj je Baden Powell. Tabornišvo pa smo videli kot nekaj novega, kar je boljše od skavstva in gozdovništva. Pa je bilo res?

Ko smo se učili o naših koreninah, smo lahko prebrali, da je skavtska organizacija militanistična, veza-

na na kapitalistični sistem in nazadnjaška. In živeli smo v prepričanju, da je skavstvo nekaj preživetega. Da je gozdovništvo nekaj lepšega, a vseeno presežnega. Da med njima ni večjih razlik in da je delo mož, ki sta se dobro poznala in sedem let sodelovala v istem gibanju, seveda nismo vedeli. Sebe smo pač videli kot nekaj posebnega.

V organizaciji smo, to si moramo kar priznati, stedi devetdesetih let že čutili močno potrebo po kvalitativni spremembi in čim bolj smo iskali odgovore, tem bolj se nam je kazala potreba po vračanju k izvirnim načelom - vrednotam. Z odpiranjem navezan in z možnostjo sodelovanja na skavtskih srečanjih smo ugotavljali, da spremembe, ki si jih sami želimo, živijo, in da je v svetu mnogo organizacij, ki jih v svojem programu izvajajo. Skavstvo je v naših glavah začelo izgubljati negativen prizvok in postajalo oznaka za gibanje, ki smo se mu s spremembami želeli približati. Ne le po formalni pripradnosti, ampak tudi v bistvu po idealih, ki jih ima vgrajene.

S spremembami v organizaciji, s katerimi smo postala prava skavtska organizacija (zelo težko bi za natučno izražanje uporabljal besedo tabornišku), nam je to dejstvo potrdilo tudi WOSM s sprejemom v svetovno skavtsko organizacijo. S tem smo postali nacionalna skavtska organizacija, ki predstavlja skavstvo v Sloveniji pred svetom. Skavstvo ali tabornišvo?

Dokler smo bili edina organizacija v Sloveniji, je bilo enačenje teh dveh pojmov možno. Z nastankom ZSKSS pa se je v Sloveniji pojavila

posamezniku ali skupini želimo dati možnost, da razvija svojo duhovnost in prepričanje v skladu s temeljnimi skavtskimi načeli in ga pri tem tudi vzpodbujamo. Sino torej tako široki, da lahko v naši organizaciji vsakdo najde svoje mesto. Zato smo tudi nacionalna skavtska organizacija.

Ob odhodu slovenskih tabornikov in katoliških skavtov na jamborec smo se srečali s precejšnjo medijsko pozornostjo in vprašanje uporabe pravih oznak se je pač pojavilo med novinarji. Da je bila to istočasno dobra priložnost za razjasnitev pojmov tudi v naši organizaciji, je pa tudi res.

Torej taborniki in katoliški skavti, ali kadar gre za splošno oznako obeh organizacij - skavti?

Pisec pisma je postavil tudi vprašanje o nastopanju starešine ZTS v javnosti. Menim, da je naiprej potrebno ponovno poudariti, da smo nepolitična organizacija in želimo to dejstvo s svojim delovanjem stalno potrjevati. Ne sodelujemo v akcijah ali manifestacijah, ki jih vodi ali pripravljajo politične stranke in ne želimo, da bi nas zaradi ljudi, ki so bili, ali so pripadniki organizacije in so sedaj politično znani, razvrščali v politični sferi. Želimo seveda biti na očeh javnosti in smo veseli, če nas država oziroma njeni predstavniki zaradi našega dela opazi.

Ko se je naš starešina Zoran Thaler v vlogi starešine in zunanjega ministra pojavil na slovesnosti ob odhodu slovenske odprave na jamborec je bilo to seveda medijsko zanimivo in nas je promoviralo v slovenski javnosti. Ker je Zoran dolgoletni tabornik in se zaveda, da ga jti-

organizacija, ki razvija katoliško skavstvo, za razliko od nas, ki razvijamo laično skavstvo ali odprto skavstvo v organizaciji, ki jo poimenujemo taborniška organizacija in se sami imenujemo taborniki.

Značino za to našo organizacijo je, da ima vgrajena temeljna skavtska načela in metodo, poleg tega pa še značilnosti, ki so specifične zaradi poudarka na življenju v naravi, svoje simbole, poimenovanja, organiziranost, tradicije itd. Sino torej vrsta skavtske organizacije, ki se imenuje taborniška. Tako kot ima vsak od nas svoje ime, imata tudi skavtski organizaciji v Sloveniji vsaka svoje ime. Tudi dejstvo, da smo državna skavtska organizacija, tega ne spreminja.

Skupna oznaka za ZTS in ZSKSS torej ni "taborniška", ampak "skavtska" organizacija. Pri čemer skavtski ne pomeni že kar vsaj pri oznaki pripradnosti določeni organizaciji. Mnogi pripadniki ZSKSS smatrajo, da imajo izključno pravico do uporabe pojma skavt in ga enačijo s katoliškim skavtom. Velikokrat žal k temu tudi sami prispevamo, ko govorimo - mi in skavti - ali - taborniki in skavti. In potem se srečamo z naslovom, kot je naslov tega članka, ali kot se je zapisalo v promociji prve slovenske skavtske znanke. Skavti in taborniki! Nel! Napčno! Katoliški skavti in taborniki, če govorimo o pripadnikih dveh organizacij. Ali preprosto skavti, če govorimo o pripadnosti gibanju.

Kot nacionalna skavtska organizacija je ZTS odprta za vse, ne glede na versko prepričanje in isto velja tudi za vodje v organizaciji. Vsakemu

dife poznajo kot politika, ne želi organizacije izpostavljati, pač pa ji s svojo javno funkcijo pomagati. Tudi statut namena starešini predstavljajo organizacije in načelniku izvršno vlogo. V večini skavtskih organizacij je normalno, da se načelnik obrača članstvu in predsednik oblastem. V naših družbenih razmerah je odnos politika - civilna družba še posebej občutljiv in je potrebno mnogo takta pri javnem nastopanju. Iipam, da je moje razmišljanje prispevalo k razjasnitvi postavljenih vprašanj. Vprašanja so bila sicer preostavljena v dnevniku Delo, vendar se mi je zdelo, da bolj zadevajo našo organizacijo kot širšo javnost in zato sem se odločil za takšno pol-

Lep pozdrav

MILKO OKORN
V ŠKOFJI LOKI, 31.8.1995

U Z A	STRAŽNI ...	BABICA (PRINOR)	TRILUČKA	NIKALUČKA	PRAVILNA OSEBA	ZASILNO BIVALIŠČE JUHO JETNO 2 ^{na}	LIT VBIJALEC DRNOVSK PES	PODOBNO KOT ENAKO	PODOBNO VLJUDNO "TI"	ČOLN ZA VESLAJE PO BEZKAK
OSEBNI ZAJEMEK Ž. SP. ED.	O	N	A	N	P	Ž	AIDS (SLO.)	B	V	K
GORICA	G	O	D	E	E	L		S	I	A
1	E	N	A	M	L	I		T	S	J
VŠA ŽELEZO	N	A	KURIVO		G. IN 10. ČRKA SCOUT			D	R	A
F	J	K	GESLO	D	T			KRAVJI SAMEC	B	K
E	PROSTOR PEVCEV V CERKVI	K	O	R	A	D		STARA LADJA	I	ROD ZELENS SREČE
DE MI PA SOLA KRAJ PRI LJ	D	O	PRIPOMOČEK PRI LOVU ODPRITINA	V	A			A	N	
I	ZENJKA + VODA NEVIHTA	B	L	A	HESEC TRAZEN	L		N	O	Z
G	V	R	ŽTRIK "ZELENI DEL PUSOA"	V	U			PREB. RUSIJE	U	S
ZELO (HRV)	J	A	DEL ODBRANA		POSUŠE NA TRAVA	S		A	I	MOŠKO IME
SUKANEC	M	OZNAKA NA KROJUV	A	S	T	E		OČE A JE ...	A	
N	A	JANEZ ZUPAN	Ž	BARBIE +	E	N	21. ČRKA	T	I	
T	4 x A	A	A	A	L	D		O		

